

گزارش یک مورد آندومتریوژ اسکار سزارین

دکتر فرناز اهدائی وند^۱

چکیده

بیماری آندومتریوژ یکی از بیماریهای زنان بوده و شیوع آن در زنان سنین باروری بین ۳۰-۴۰ درصد می باشد. آندومتریوژ اسکار سزارین یک یافته ناشایع بوده و مواردی از آن در مقالات جراحی و زنان گزارش شده است. شیوع آندومتریوژ اسکار سزارین کاملاً مشخص نیست ولی بین ۰/۳-۰/۱۵ درصد و در بعضی مطالعات تا ۱٪ گزارش شده است. این بیماری اغلب قبل از عمل جراحی تشخیص داده نمی شود (۰/۸۰٪) و معمولاً بیماران با تشخیص کلوئید، هماتوم، گرانولوم بخیه، فتق انسزیونال یا بدخیمی تحت عمل جراحی قرار می گیرند. شایعترین علامت این بیماری دردهای متناوب و دوره ای محل عمل بوده که بطور متوسط بین ۱ تا ۷ سال بعد از عمل جراحی ظاهر می گردد. تشخیص قطعی این بیماری توسط بررسی آسیب شناسی میسر می باشد. در این مقاله، موردی از آندومتریوژ اسکار سزارین معرفی می شود که با علایم دردهای دوره ای و نسبتاً شدید در اسکار محل سزارین از ۸ سال قبل مراجعت نموده و سالها بدون تشخیص تحت درمان با داروهای ضد التهابی قرار گرفته است و نهایتاً با تشخیص توده زیر جلدی و احتمال گرانولوم بخیه تحت جراحی قرار گرفته که در پاتولوژی آندومتریوژیس گزارش شده است. درمان انتخابی آندومتریوژ اسکار سزارین، جراحی بوده و آگاهی و حضور ذهن در مورد این عارضه غیرشایع، احتمال تشخیص قبل از عمل آنرا افزایش می دهد.

واژه های کلیدی: آندومتریوژ، اسکار سزارین، کلوئید

نیز گزارش شده است [۳]. عوامل مختلفی مثل ژنتیک، وضعیت هورمونی، مصرف سیگار در پاتوفیزیولوژی آندومتریوژ دخالت دارند [۴].

وجود آندومتریوژ در محل اسکار سزارین از سال ۱۹۵۶ میلادی شناخته شده است و اولین مورد آن در سال ۱۹۷۵ در منابع جراحی گزارش گردیده است و تا سال ۲۰۰۰ میلادی ۳۲ مورد آندومتریوژ اسکار سزارین در مقالات جراحی گزارش شده و در بیشتر گزارشات

مقدمه

وجود بافت آندومتر خارج از حفره رحم از اوایل سال ۱۹۰۰ میلادی شناخته شده است که به این بافت اکتوپیک آندومتریوژیس اطلاق می گردد [۱] شیوع آن در سنین باروری در گزارشات متعدد، متفاوت بوده و بین ۰-۳۰ درصد می باشد [۲]. آندومتریوژ معمولاً محدود به لگن، تخدمانها، بن بست دوگلاس و پریتوان می باشد ولی محلیهای ناشایع و خارج لگنی آندومتریوژ مثل ولو، واژن، اپیزیوتومی، اسکار جراحی، پلور و ریه